

Een harsgebonden vloer uitvoeren op een dekvloer? Het kan!

Aangezien de mechanische sterkte van dekvloeren eerder beperkt is, werd in het verleden veelal afgeraden om er harsgebonden vloeren op uit te voeren. In de herziening van de **TV 216** over harsgebonden bedrijfspvloeren, die momenteel in voorbereiding is, wordt een dergelijke uitvoering echter wel toegelaten, op voorwaarde dat de dekvloer aan enkele strikte eisen met betrekking tot de mechanische sterkte en het vochtgehalte voldoet.

T. Haerincx, ir., projectleider, laboratorium Bouwchemie, WTCB

Evoluties in het domein van harsgebonden vloeren

Sinds de publicatie van de **TV 216** in 2000 hebben er zich heel wat ontwikkelingen voorgedaan in het domein van de harsgebonden vloeren. Zo werden er onder meer twee geharmoniseerde productnormen gepubliceerd: de NBN EN 13813 over dekvloeren en de NBN EN 1504-2 over producten en systemen voor de bescherming en de herstelling van betonconstructies. De invoering van de richtlijn 2004/42/EG inzake de beperking van emissies van vluchtige organische stoffen en van het Koninklijk Besluit van 8 mei 2014 tot vaststelling van drempelniveaus voor deze emissies heeft dan weer geleid tot de gestage vervanging van solventgedragen door watergedragen producten.

Doordat harsgebonden vloeren ook alsmear populairder worden in niet-industriële gebouwen (bv. woningen, kantoren en bijeenkomst- en handelsruimten) moeten de uitvoerders bovendien vaak op een andere manier te werk beginnen te gaan. Zo moet er steeds meer rekening gehouden worden met het uitzicht en treft men niet zelden andere types ondergronden dan de klassieke betonnen draagvloer aan (bv. cement- of anhydrietgebonden dekvloeren).

Daar waar het aanbrengen van harsgebonden vloeren op een dekvloer – gelet op de beperkte mechanische sterkte ervan – in het verleden afgeraden werd, worden er in de herziening van de **TV 216** enkele aanbevelingen geformuleerd om een dergelijke uitvoering wel toe te laten. Zo dient men erop toe te zien dat de dekvloer over een toereikende mechanische sterkte beschikt om weerstand te kunnen bieden tegen de spanningen die optreden bij het drogen en verharderen van harsproducten en dat hij beantwoordt aan de eisen met betrekking tot het restvochtgehalte.

Mechanische sterkte

In de herziening van de **TV 216** wordt er een onderscheid gemaakt tussen twee gebruiksklassen voor harsgebonden vloeren:

- klasse 1: niet-industriële ruimten bestemd voor verblijf, die onderhevig zijn aan voetgangersverkeer en lichte rolbelastingen
- klasse 2: industriële en niet-industriële ruimten, die onderhevig zijn aan zware belastingen en zwaar rollend verkeer.

A | Vereiste mechanische sterkte voor dekvloeren waarop een harsgebonden vloer uitgevoerd wordt in functie van de gebruiksklasse.

Gebruiksklasse	Hechtsterkte	Overeenkomende druksterkte
1. Niet-industriële ruimten bestemd voor verblijf die onderhevig zijn aan voetgangersverkeer en lichte rolbelastingen	> 1,5 N/mm ²	> 16 N/mm ²
2. Industriële en niet-industriële ruimten die onderhevig zijn aan zware belastingen en zwaar rollend verkeer	> 2 N/mm ²	> 20 N/mm ²

B | Maximaal vochtgehalte voor verschillende ondergronden.

Type ondergrond	Diepte voor de bemonstering met de carbidefles	Maximaal vochtgehalte (zonder vloerverwarming)	Maximaal vochtgehalte (met vloerverwarming)
Cementgebonden dekvloer	Op de halve dikte van de dekvloer	4,0 %	2,5 %
Anhydrietgebonden dekvloer	Over de gehele dikte van de dekvloer	0,5 %	0,3 %

Voor elk van beide klassen wordt er voor de dekvloer een **minimale hechtsterkte** aanbevolen (zie tabel A op de vorige pagina). Men dient zich echter in de eerste plaats te voegen naar de waarden die voorgeschreven worden door de fabrikant van het harsproduct. De hechtsterkte kan relatief eenvoudig bepaald worden door middel van een trekproef op de bouwplaats. De tabel vermeldt ook de **druksterkte** die de dekvloer moet vertonen om aan de vereiste hechtsterkte te kunnen voldoen. Deze correlatie werd bekomen op basis van een WTCB-onderzoek op cementgebonden dekvloeren.

Bij de uitvoering van een harsgebonden vloer op een dekvloer, is het ten stelligste aangeraden om de vereiste druk- en hechtsterkte van de dekvloer in het lastenboek op te tekenen en om de mechanische sterkte van de dekvloer te controleren. Deze controle gebeurt in de regel door de opdrachtgever of de architect bij de oplevering van de dekvloer.

Restvochtgehalte

Een recent uitgevoerde dekvloer blijft nog gedurende langere tijd een aanzienlijke hoeveelheid vocht bevatten. Vermits het aanbrengen van een harsgebonden vloer op een te natte ondergrond een risico op hechtingsbreuk of

blaasvorming met zich meebrengt, is het van cruciaal belang om de ondergrond vooraf voldoende te laten drogen. De droogselheid is afhankelijk van tal van parameters, waaronder:

- de eigenschappen van de omgevingslucht
- de opbouw van de ondergrond (bv. aanwezigheid van een vochtscherm)
- de samenstelling
- het initiële vochtgehalte
- de dikte
- de dichtheid.

Tabel B geeft voor verschillende types ondergronden een overzicht van het maximale vochtgehalte, bepaald met behulp van de carbidefles. We willen erop wijzen dat bepaalde harsproducten op ondergronden met een hoger vochtgehalte toegepast kunnen worden (bv. bij dampopen systemen). In dat geval dient men er de technische informatie van de fabrikant op na te slaan om het maximale restvochtgehalte te weten te komen.

Tot slot is het belangrijk om op te merken dat de uitvoerder van een harsgebonden vloer steeds het vochtgehalte van de dekvloer moet controleren met de carbidefles alvorens hij de harsgebonden vloer hierop aanbrengt. De plaats van deze meting moet bepaald worden door een screening met een elektrische vochtmeter.

